

berörda åtgärd, behöfva förhöjas, får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t, så fort sådant lämpligen kan ske, må, med ändring af hittills gällande stadgande, i nåder föreskrifva, att legan för nyssnämnda skjuts skall utgöra 1 R:dr 20 öre milen för hvarje häst, samt att Eders Kongl. Maj:t till nästsammanträdande Riksdag täcktes aflåta nådig framställning angående den tillökning i åtskilliga å Riks-staten uppförda utgiftsanslag, som af berörda förhöjning i skjutslegan för kungs- och kronoskjuts må föranledas.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 16 Maj 1871.

N:o 60.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 Maj 1871.
— — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, om ändring i Kongl. Kungörelsen den 11 Maj 1855, angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 59.)

S. A. K.

Till ledning vid uppgörande af de års- och medelmarkegångspris, hvilka af deputerade skola bestämmas, böra, enligt föreskriften i Kongl. Kungörelsen den 11 Maj 1855, angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande, priskuranter å varor af de persedelslag, som upptagas i markegångstaxorna, upprättas för såväl städerna som landet. Dessa priskuranter upprättas för landet

fögderivis af särskilda nämnder. I fråga om dessa nämnders sammanträden meddelas uti 3:dje momentet af 2 § uti öfvermålde Kongl. Kungörelse följande föreskrift:

»Dessa nämnder sammanträda med kronofogden, på dennes kallelse, å lämpligaste, af Vår Befallningshafvande bestämdt tingsställe, tvänne gånger för hvarje skatteår, nemligen i början af Januari och i slutet af Mars.»

Nu har uti en hos Riksdagen gjord framställning blifvit anfördt, hurusom inom ett fögderi i Blekinge län finnes tvänne tingsställen belägna vid de yttersta gränserna af detsamma. Följden häraf blefve, att flera utaf nämndens ledamöter hade ända till 11 mil att resa fram och åter för att bevista ifrågavarande förrättningar, och då icke någon ersättning derför erhöles, inträffade ofta, att den, som till berörda uppdrag blifvit vald, från förrättningen uteblefve. Dessutom hade tingsställen den olägenheten med sig, att de aldrig vid sådana tillfällen vore uppeldade, hvadan man under den kalla årstiden, då förrättningarne egde rum, befara de att förlora sin helse; och då det icke vore nödvändigt, att dylika förrättningar hölles å tingsställena, utan på en mera central plats inom fögderiet, har i sådant syftemål förslag blifvit väckt, att ofvananförda stadgande måtte erhålla följande förändrade lydelse: »Dessa nämnder sammanträda med kronofogden, på dennes kallelse, å lämpligaste, af Vår Befallningshafvande bestämdt ställe i mitten af fögderiet, tvänne gånger för hvarje skatteår, nemligen i början af Januari och i slutet af Mars.»

De ofvan uppgifna, med ifrågavarande allmänna uppdrag förenade olägenheter lära äfven på flera andra orter inom riket i mer eller mindre mån förefinnas. Och då angeläget torde vara att tillse, det dylika uppdrag icke må medföra andra eller större olägenheter och uppoffringar för den enskilde, än som af uppdragets beskaffenhet oundgängligen påkallas, samt ifrågavarande förrättningar synts Riksdagen likaväl kunna verkställas å annan lämplig ort inom fögderierna som vid tingsställen, hvilka icke alltid äro centralt belägna, har Riksdagen, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad förslaget blifvit, för sin del beslutat, det ofvananförda stadgande angående markegångssättningen må erhålla följande förändrade lydelse:

»Dessa nämnder sammanträda med kronofogden, på dennes kallelse, å lämpligaste, af Vår Befallningshafvande bestämdt ställe, beläget, såvidt möjligt är, i mitten af fögderiet, tvänne gånger för hvarje skatteår, nemligen i början af Januari och i slutet af Mars,» hvilken Riksdagen får härigenom underdånigst anmäla.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 16 Maj 1871.